

EXPUNERE DE MOTIVE

I. Încă din 1991, art.34 alin.(2) din Legea fondului funciar nr.18/1991 stabilea că „Terenurile proprietate de stat, administrate de institutelor și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și animalelor de rasă, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultură și a centrelor sale teritoriale, aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora”. În aplicarea acestui articol, în 1999 s-a emis Hotărârea Guvernului nr. 517 care delimita suprafețele de teren strict necesare pentru cercetare.

În 1998, Legea nr.213/1998 confirmă dispozițiile Legii fondului funciar nr.18/1991, prin art.3 alin.2 care prevede că „domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art.135 alin.(4) din Constituție (devenit 136(3) după republicare), din cele prevăzute la pct.I din anexă, precum și alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege”, iar la poz.5 pct.I din anexă enumeră „terenurile institutelor și stațiunilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, recuperat sau care implică investiții noi considerabil de mari, vor fi păstrate în administrarea unităților de profil”.

De asemenea, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1832/2005, prin care se modifică Hotărârea Guvernului nr. nr.890/2005 alin.(8) pct.1 al art.I în aplicarea art.9 alin.(1) și a art.24 alin.(6) din Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, solicitate potrivit Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr.169/1997, cu modificările și completările ulterioare, reconstituirea dreptului de proprietate pentru vechile amplasamente se face în perimetrul unităților de cercetare-dezvoltare pe terenuri agricole care nu sunt indispensabile cercetării.

Acest aspect era confirmat și de către Agenția Domeniilor Statului care printr-o adresă oficială adresată Prefecturilor din țară, încă din 2006, le pune în vedere comisiilor de fond funciar ca la reconstituirea drepturilor de proprietate să respecte limitarea impusă de Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, modificată și completată și să retrocedeze teren NUMAI în situația în care nu este indispensabil cercetării.

II. Conform prevederilor Legii nr. 554/2004 noțiunea de act normativ este definită astfel „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor normative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ”.

III. Față de cele de mai sus, ÎN MOD NORMAL prevederile art.III alin.(1¹) din Legea nr.169/1997 privind suspendarea actelor normative de trecere a terenurilor în domeniul public, nu sunt aplicabile în cazul rețelei de unități a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, deoarece:

1. Legea nr.18/1991 stabilește la art.35 alin.(2) că „Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și animalelor de rasă, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultură și a centrelor sale teritoriale, aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora”. Ulterior dispozițiilor Legii fondului funciar nr.18/1991 au fost confirmate și de dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea nr.213/1998 și de poz. 5 a pct.I din anexă.

2. Numai identificarea cadastrală și delimitarea terenului, domeniul public al statului, dat în administrarea unităților de cercetare-dezvoltare, s-a făcut prin hotărâri ale Guvernului emise în baza Legii fondului funciar nr.18/1991 (art.35 alin.(2)), Legii nr.213/1998 și Legii nr.290/2002, (legi organice), care STABILESC regimul juridic al domeniului public al statului, regim cu caracter de permanență cu privire la terenurile agricole destinate activității de cercetare-dezvoltare, cu drept de administrare definitivă și irevocabilă conform Legii nr. 147/2004, în acord cu dispozițiile Legii nr.213/1998.

3. În urma înființării Agenției Domeniilor Statului în anul 2001, s-a schimbat doar titularul dreptului de administrare, nu și regimul juridic al terenurilor, prin Legea nr.147/2004 schimbându-se din nou titularul dreptului de administrare, definitiv și irevocabil în favoarea unităților de cercetare-dezvoltare.

4. Legile nu intră în categoria actelor administrative, astfel că dacă se pot considera suspendate hotărârile de Guvern de reorganizare a unităților de cercetare-dezvoltare, efectele legilor nu pot fi suspendate.

5. Legea nr.247/2005 este ulterioară legilor menționate mai sus, prin care terenurile din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare au fost declarate ca aparținând domeniului public al statului → conform principiului de drept - legea civilă nu retroactivează.

6. Legea nr.247/2005 cuprinde dispoziții de modificare și completare a legislației din domeniile proprietății și justiției, dispoziții înglobate în textul legilor anterioare, respectiv Legii fondului funciar nr.18/1991, Legea nr.169/1997, Legii nr.1/2000, rămânând ca dispoziții proprii aplicabile în continuare ca atare, doar dispozițiile titlurilor X, XI și XIII.

7. Legea nr.247/2005 nu conține vreo prevedere prin care să fie posibilă trecerea terenurilor din domeniul public al statului în domeniul privat al unei localități printr-o hotărâre a comisiei județene prin derogare de la Legea nr.213/1998; art.27 alin.(7¹) din Hotărârea Guvernului nr. 1832/2005 prevede obligația ca prin hotărârea de validare a comisiei județene, să se constate trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public al statului în domeniul privat al localității. Ori Hotărârea Guvernului nr. 1832/2005 este un act administrativ în timp ce Legea fondului funciar nr.18/1991, Legea nr.169/1997, Legea nr.1/2000, Legea nr.147/2004 și Legea nr.213/1998 sunt legi organice, și de aici rezultă inaplicabilitatea principiului „specialia generalibus derogant”, pentru că nu sunt acte juridice de același rang (norma specială derogă de la norma generală).

Dorința legiuitorului de a crea un cadru legislativ special acestor terenuri indispensabile cercetării a existat încă din 1991 prin adoptarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, în aplicarea art.35

emițându-se Hotărârea Guvernului nr.517/1999 privind delimitarea suprafețelor de teren strict necesare pentru cercetare, ulterior, prin actele normative apărute s-a încercat protejarea domeniului cercetării din agricultură.

IV. CONCLUZIE: subliniem încă o dată că apartenența la domeniul public a terenurilor destinate cercetării și aflate în administrarea unităților de cercetare-dezvoltare este stabilită prin legi organice, nu prin act administrativ, actul administrativ realizând doar identificarea și delimitare cadastrală a terenurilor.

Față de cele prezentate, am inițiat propunerea legislativă anexată, pe care o supun spre aprobare Parlamentului în procedură de urgență.

INITIATOR,

Deputat PD-L - Valeriu TABĂRĂ

Deputat PD-L - MIRCEA GIURGIU